

KRISTUS PĀRBAUDĪJUMU UGUNĪS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lk 2:7, 22–24; Mt 2:1–18; Jņ 8:58, 59; Lk 22:41–44; Mt 27:51, 52; Rm 6:23; Tit 1:2.

ATMIŅAS PANTS:

“Bet ap devīto stundu Jēzus sauca stiprā balsī: ‘Ēli, Ēli, lamā zabahtani?’ Tas ir: ‘Mans Dievs, Mans Dievs, kāpēc Tu esi Mani atstājis?’” (Mt 27:46)

Kad vien mēs aplūkojam ciešanu tēmu, rodas jautājums: kā radās grēks un ciešanas? Dievišķā atklāsme mums dod labas atbildes: tie radās, jo brīvas būtnes ļaunprātīgi izmantoja brīvību, ko Dievs tām bija devis. Tas vada pie nākamā jautājuma: vai Dievs iepriekš zināja, ka šīs būtnes kritis? Jā, bet acīmredzot Viņš uzskatīja, ka “tas ir riskēšanas vērts”, kā raksta K. S. Lūiss.

Riskēšanas vērts? Kam? Mums, kamēr Dievs sēž Debesīs uz Sava troņa? Ne gluži. Brīvība visiem Viņa saprātīgajiem radījumiem bija tik svēta, ka tā vietā, lai liegtu mums brīvību, Dievs izvēlējās paciest ciešanu smagumu, ko bija radījis tas, ka mēs šo brīvību izmantojām savtīgos nolūkos. Un mēs redzam Jēzus dzīvē un nāvē šīs ciešanas, kas caur mūsu ciešanām radīja mūžīgi pastāvošu saikni starp Debesīm un zemi.

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Ko Kristus izcieta mūsu labā? Ko mēs varam mācīties no Viņa ciešanām?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. septembrī

Agrinās dienas

Raksti mums sniedz maz informācijas par Jēzus bērnību. Nedaudzie panti tomēr pasaka mums kaut ko par to, kādos apstākļos un kādā pasaulē Glābējs ienāca.

Izlasi Lk 2:7, 22–24 (sk. arī 3Moz 12:6–8) un Mt 2:1–18. Kādas norādes mēs redzam šajos pantos, kāda bija Jēzus dzīve tās sākumā? _____

Protams, Jēzus nebija pirmais cilvēks, kurš dzīvoja nabadzībā vai arī kurš piedzīvoja, ka kāds Viņu grib nogalināt jau bērnībā. Tomēr vēl kāds elements palīdz mums saprast, cik unikāls ir Kristus izciestais bērnībā.

Izlasi Jņ 1:46. Kādu elementu šis pants pievieno, kas palīdz mums saprast, kādas ciešanas piedzīvoja jaunais Jēzus? _____

Izņemot Ādamu un levu pirms krišanas, Jēzus bija vienīgais bezgrēcīgais cilvēks, kas jebkad dzīvojis virs zemes. Savā šķīstumā, Savā bezgrēcīgumā Viņš bija nonācis grēka pasaulē. Kādas tās bija mokas pat kā bērnam, jo Viņa šķīstā dvēsele pastāvīgi sadūrās ar grēku. Pat mēs paši savās grēka radītajās dzīves grūtībās bieži vairāmies no saskarsmes ar grēkiem un ļaunuma, ko mēs uzskatām par riebīgu. Iedomājieties, kā jutās Kristus, kura dvēsele bija šķīsta un grēka neaptraipīta. Padomājiet par aso kontrastu starp Viņu un apkārtējiem cilvēkiem šajā jautājumā. Viņam tas noteikti bija ārkārtīgi sāpīgi.

Jautā sev: “Cik jutīgs es esmu pret grēkiem, kas riņķo ap mani? Vai es par tiem satraucos, vai arī esmu nocietinājies pret tiem?” Ja tu esi pret tiem nocietinājies, vai tas varētu būt pateicoties tam, ko tu lasi, skaties un varbūt pat dari? Padomā par to! _____

Cilvēku nicināts un atmests

Izlasi uzskaitītos pantus, paturot prātā faktu, ka Jēzus bija dievišķs Debesu un zemes Radītājs un ka Viņš nāca piedāvāt Sevi kā upuri par visas pasaules grēkiem (Mt 12:22–24; Lk 4:21–30; Jņ 8:58, 59). Kā šie panti palīdz jums saprast ciešanas, ko Jēzus piedzīvoja virs zemes? _____

Vai nu no vadītāju, vai pat no vienkāršo cilvēku puses Jēzus dzīve, darbi un mācības pastāvīgi tika pārprastas, tādējādi tiekot atstumtam un ienīstam no tiem, kurus Viņš bija nācis glābt. Zināmā mērā tas varētu būt līdzīgi vecākam, kas redz savu kļūdaino bērnu vajadzību pēc palīdzības, un, lai gan vecāks ir labprātīgs atdot visu bērna dēļ, bērns noraida vecāku, izrādot nicinājumu un atstumjot, iespējams, vienīgo personu, kas var pasargāt no galējas iznīcības. Tieši to Jēzus piedzīvoja, esot virs zemes. Cik sāpīgi tas Viņam varēja būt!

Izlasi Mt 23:37. Ko tas stāsta jums par to, kā Kristus jutās atstumtības dēļ? Lasot jautāji: vai Viņš jutās slikti par Sevi, vai arī tas bija cita iemesla dēļ? Ja bija cits iemesls, kas tas bija? (Kā mēs bieži jutāmies, kad piedzīvojam atstumtību?) _____

Mēs visi esam izjutuši atstumtības dzēlienu, un varbūt mūsu piedzīvotais bija līdzīgs Kristum sāpēm tajā ziņā, ka sāpes bija nesavtīgas: mēs jutāmies sāpināti ne tāpēc, ka tikām atstumti, bet tā dēļ, ko šī atstumtība nodarījis cilvēkam, kas mūs ir atstūmis (piemēram, kāds jums tuvs cilvēks atsakās pieņemt glābšanu Kristū). Iedomājies, kā to pārdzīvoja Jēzus, pilnībā apzinoties, kas Viņam būs jāpiedzīvo, lai cilvēkus glābtu, un vienlaikus pilnībā apzinājās, kādas sekas būs, ja tie Jēzu atstums. “Savas nevainības dēļ Viņš [Kristus] spēcīgi izjuta sātana uzbrukumus.” (Elena Vaita “Izmeklētas vēstis” 3. sēj., 129. lpp.)

Ko jūs varat mācīties no Kristus, kas palīdzēs jums labāk tikt galā ar atstumtības sāpēm? Ko Viņa paraugs jums parāda? Kā jūs varat to attiecināt uz savu personīgo dzīvi? _____

Jēzus Ģetzemanē

“Mana dvēsele ir noskumusi līdz nāvei. Palieciet šeit un esiet nomodā” (Mk 14:34)

Nekas no tā, ko Jēzus cieta Savos 33 gados, atrodoties virs zemes, nav salīdzināms ar to, ko Viņš piedzīvoja pēdējās stundās pirms krusta notikumiem. Viņa upurēšana par pasaules grēkiem bija ielānota kopš mūžīgiem laikiem (Ef 1:1–4; 2Tim 1:8, 9; Tit 1:1, 2), un tagad bija pienācis laiks to īstenot.

Ko šie panti stāsta mums par Kristus ciešanām Ģetzemanē? Mt 26:39, Mk 14:33–36, Lk 22:41–44. _____

“Tad Kristus pagāja mazliet tālāk, bet tomēr tā, lai Viņu varētu redzēt un dzirdēt, un pakrita ar seju pie zemes. Viņš juta, ka grēka dēļ tiek atšķirts no Tēva. Bezdibenis bija tik plats, tumšs un dziļš, ka Jēzus gars tā priekšā nodrebēja. Viņš nedrīkstēja izmantot savu dievišķo spēku, lai izbēgtu no šīm ciešanām. Sodu par pasaules grēkiem Viņam bija jāizcieš kā cilvēkam. Kā cilvēkam Viņam bija arī jāpanes Dieva taisnīgās dusmas.

Vēl nekad agrāk Kristus nebija atradies tādā stāvoklī. Viņa pārdzīvojumu vislabāk izsaka pravieša vārdi: “Zoben, pacelies un vērsies pret Manu Ganu un pret to vīru, kas Man tuvs!” saka tas Kungs Cebaots.” (Cah. 13:7) Kā grēcīgā cilvēka vietnieks un galvo-tājs Kristus cieta no Dieva taisnajā tiesā. Viņš piedzīvoja to, ko prasa taisnība. Līdz šim Viņš bija aizlūdzis par citiem, bet tagad ilgojās, lai kāds aizlūgtu par Viņu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 686. lpp.)

Pārdomājiet, kas notika ar Jēzu Ģetzemanē. Pasaules grēki jau sāka nākt pār Viņu. Mēģiniet iedomāties, kā tas varēja būt. Neviens cilvēks nekad nav bijis aicināts piedzīvot kaut ko tamlīdzīgu. Ko tas mums stāsta par Dieva mīlestību uz mums? Kādu cerību no šī jūs varat sev gūt? _____

Krustā sistais Dievs

Nāve pie krusta bija viens no skarbākajiem sodiem, ko romieši kādam piesprieda. Tas tika uzskatīts par sliktāko veidu, kā nomirt. Tādējādi cik šausmīgi bija tas, ka kāds tika nogalināts šādā veidā, īpaši Dieva Dēls! Mums vienmēr vajadzētu atcerēties, ka Jēzus nāca tādā pašā miesā kā mēs. Ņemot vērā sitienus, pletnes cirtienus, naglas, kas tika iedzītas Viņa rokās un kājās, to, ka viņa paša ķermeņa svars plēsa viņa brūces, fiziskām sāpēm vajadzētu būt nepanesamām. Tas bija skarbi, pat visļaunākajam noziedzniekam. Tāpēc cik negodīgi, ka Jēzum, kas bija nevainīgs, vajadzēja piedzīvot šādu likteni.

Tomēr, kā mēs zinām, Kristus fiziskās ciešanas bija maigas pretstatā tam, kas patiesībā notika. Tas bija kaut kas vairāk nekā tikai nevainīga cilvēka nogalināšana.

Kuri notikumi saistībā ar Jēzus nāvi parādīja, ka notika kaut kas vairāk, nekā lielākā daļa cilvēku to tajā brīdī saprata? Kādu nozīmi mēs varam atrast katrā no šiem notikumiem, kas palīdzēs atklāt notiekošo?

Mt 27:45 _____

Mt 27:51, 52 _____

Mk 15:38 _____

Skaidrs, ka šeit notika kaut kas vairāk nekā tikai nevainīga cilvēka nāve, kaut arī tas vien jau bija negodīgi. Saskaņā ar Rakstiem Dieva dusmas pret grēku – mūsu grēku – tika izlietas pār Jēzu. Jēzus pie krusta cieta taisna Dieva taisnīgu sašutumu pret grēku, pret visas pasaules grēkiem. Līdz ar to Jēzus cieta kaut ko dziļāku, tumšāku un sāpīgāku, nekā jebkurš cilvēks jebkad varētu zināt vai piedzīvot.

Lai arī kādas cīņas tu šobrīd piedzīvo, kādu cerību un mierinājumu tu vari gūt no realitātes, ka Kristus cieta tavā labā pie krusta? _____

Dievs cieš

Mēs varam pie tā pierast: kamēr vien mēs esam šeit, šajā pasaulē, mēs piedzīvosim ciešanas. Tas ir mūsu, kritošo būtņu, liktenis. Bībeles apsolījumos mums nav solīts nekas cits. Tieši pretēji...

Ko tālākie panti mums pasaka par konkrēto tēmu? Apd 14:22, Fil 1:29, 2Tim 3:12. ___

Tomēr, piedzīvojot ciešanas, mums vajadzētu paturēt prātā divas atziņas.

Pirmkārt, Kristus, mūsu Kungs, piedzīvoja lielākas ciešanas, nekā kāds no mums jebkad varētu piedzīvot. Viņš pie krusta “nesa mūsu sērgas un ciešanas” (Jes 53:4). To, ko mēs katrs pazīstam tikai kā savas ciešanas, Viņš cieta visu mūsu vietā kopā. Viņš, kas bija bezgrēcīgs, kļuva par “grēku mūsu labā” (2kor 5:21), ciešot tādā veidā, kā mēs kā grēcīgi cilvēki pat nevaram iedomāties.

Otra atziņa – mums, kad ciešam, jāatceras Kristus ciešanu galarezultāts, tas ir, kas mums ir apsolīts visā, ko Kristus izdarījis mūsu labā.

Izlasi Jņ 10:28, Rm 6:23, Tit 1:2 un 1Jņ 2:25. Kas mums ir apsolīts? _____

Lai arī kādas būtu mūsu ciešanas šajā dzīvē, pateicoties Jēzum, pateicoties tam, ka Viņš Sevī nesa sodu par mūsu grēkiem, pateicoties lielajai evaņģēlija labajai vēstij, ka ticībā mēs varam būt pilnīgi Jēzū jau tagad, mums ir doti mūžīgās dzīvības apsolījumi. Mums ir apsolījums, ka, pateicoties Kristus paveiktajam, pateicoties Viņa nevainojamajai, pilnīgajai dzīvei un upurim, mūsu eksistence šeit, kas ir sāpju, vilšanās un zaudējumu pilna, nav nekas vairāk kā acumirkļīgs uzplaisnījums, kas bija un vienā mirklī beidzās, pretēji mūžībai, kas vienmēr mūs gaida, mūžībai jaunās debesīs un uz jaunās zemes, kurā nav grēka, ciešanu un nāves. Un tas viss mums ir apsolīts un garantēts, tikai pateicoties Kristum un pārbaudījumiem, kuriem Viņš gāja cauri, lai kādu dienu, kas drīz pienāks, Viņš varētu redzēt savas dvēseles ciešanu panākumus un būt apmierināts (Jes 53:11).

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļas “Ķetzemane” (685.–697. lpp.) un “Golgāta” (741.–757. lpp.).

“Šo lūgšanu Viņš atkārtoti trīs reizes. Trīs reizes Jēzus cilvēciskums bailēs vairās no pēdējā, visu vainagojošā upura. Bet tad pasaules Glābēja acu priekšā nostājas visa cilvēces vēsture. Viņš redz, ka, ja likuma pārkāpējus neviens neglābs, tiem jāaiziet bojā. Viņš saprot cilvēku nespēku un grēka varu. Viņš redz nāvei nolemto ļaužu postu un vaimanas, viņu nenovēršamo likteni, un izšķiras glābt – glābt cilvēku, lai tas maksā ko maksādams. Viņš izcietīs asins kristību, lai bojāejai pakļautie cilvēku miljoni varētu iegūt mūžīgu dzīvību. Viņš jau ir atstājis skaidros, svētos un godības pilnos Debesu pagalmus, lai glābtu vienu pazudušo avi – to vienu pasauli, kas grimusi noziegumos. Viņš nenovērsīsies no savas misijas. Viņš kļūs par Salīdzinātāju cilvēcei, kas izvēlējās grēku. Tādēļ Viņa lūgšana noslēdzas ar mierīgu padevību: ‘Mans Tēvs, ja šis biķeris Man nevar iet garām, lai tas nebūtu jādzer, tad lai notiek Tavs prāts.’” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas” 690.–693. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā mums ciešanās palīdz atziņa, ka Dievs pats Kristus personā cieta vairāk, nekā jebkurš no mums kādreiz vispār varētu ciest? Ko Kristus ciešanās mūsu labā mums vajadzētu nozīmēt? Kādu mierinājumu mēs varam gūt no šīs pārsteidzošās patiesības? Pārdomājot savu atbildi, paturiet prātā šo Elenas Vaitas apgalvojumu: “Jebkuras ciešanas, kas ir grēka sekas, tika izlietas pār bezgrēcīgo Dieva Dēlu.” (“Izmeklētas vēstis” 3. sēj., 129. lpp.)

2. Grupā pārrunājiet Kristus ciešanas, ko mēs aplūkojam šīs nedēļas tēmā. Kas bija tie pārbaudījumi, kurus piedzīvoja Kristus? Kādā ziņā tie ir līdzīgi mūsējiem, un kādā ziņā tie ir atšķirīgi? Ko mēs savās grūtajās situācijās varam mācīties no tā, kā Viņš tika galā ar šiem izaicinājumiem?

3. Kuri ir tavi mīļākie Bībeles apsolījumi, pie kuriem tu vari pieķerties ciešanās un sāpēs? Pieraksti tos, attiecini tos uz sevi un dalies ar tiem grupā.

4. Uzraksti kopsavilkumu, izgaismojot dažas galvenās atziņas, ko tu iegūvi no šī ceturkšņa tēmas. Uz kuriem jautājumiem tu guvi atbildes? Kas vēl paliek neatbildēts? Kā mēs varam cits citam palīdzēt tikt galā ar to, kas vēl joprojām mūs lielā mērā mulsina un rada nemieru?